

6. NE zrušení dekretů prezidenta ČSR Edvarda Beneše a snahám o likvidaci českého státu

Tzv. dekrety prezidenta Beneše byly vydávány prezidentem Benešem a to formou ústavních dekretů s právní silou ústavních zákonů. Ve Sbírce zákonů bylo publikováno 98 dekretů a byly prohlášeny za zákony a staly se základní součástí našeho moderního státu a jeho právního řádu.

Poválečné vysídlení československých, jakož i polských a dalších Němců a také Maďarů z ČSR určily smlouvy Spojenců vítězné antifašistické koalice v Postupimi. Konfiskaci jejich majetku, který se nikdy nesmí vrátit do německých rukou určila Pařížská reparační dohoda z roku 1945, která je zakotvena i v československém, tudíž i v českém právním pořádku.

Dekrety, které tak vadí sudetským Němcům, jsou založeny na výsledcích konference vítězných mocností v Postupimi po skončení 2. světové války. Jedná se o konfiskaci majetků etnických Němců a Maďarů, zrádců a kolaborantů a ztrátou československého státního občanství. Jakékoliv návrhy na jejich zrušení zásadně odmítáme, protože představují první krok k likvidaci naší státnosti.

Stavíme se proti záměrům o likvidaci českého státu formou jeho rozdělení do několika euro-regionů spolu s částmi sousedních zemí, neboť jde o záměrný krok vedoucí k likvidaci států na území Evropy.

Jsme pro zachování samostatnosti a suverenity České republiky, jejího území a státních hranic v jejich poválečném umístění a rozsahu.

Z Ústavy České republiky, ze dne 16. prosince 1992, se pojem český národ vytratil. Není obsažen ani v Preambuli. Ta začíná slovy: „My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, v čase obnovy samostatného českého státu...“. Ve slibech ústavních činitelů se tedy už mluví jen o lidu, nikoliv o českém národu.

Naším zájmem ale je obroda českého národa a jeho státnosti, zachování českého jazyka a kultury. Chceme zachovat a obnovit dědictví našich dědů a otců.

Nejdříve jsme museli strpět vytržení „českého národa“ z ústavy republiky, téměř současně pak rozbití česko-slovenské federace a dnes bojujeme proti destrukci naší státnosti, národa, kultury i jazyka. Tyto kroky byly cíleně postupně podnikány těmi připravovány i těmi, kteří nechtějí, aby český národ existoval.

S tímto osudem, který nám připravují, se nesmíříme. Věříme nejen v navrácení pojmu český národ do naší ústavy, zachování našeho státu, ale i v uvolnění eurounijních vztahů. Jsme pro svobodné a rovnoprávné společenství evropských národních států, mezi něž bude patřit i Česká republika.

Sudetští Němci a mnozí současní čeští prounijní politici – především z řad KDU – ČSL, ČSSD, TOP 09 i některých dalších politických stran, počítají do budoucna se zrušením národních států a jejich degradací na provincie Evropské federální unie. Tam by přestaly platit zákony

národních států a soudní pravomoc by převzal Evropský soudní dvůr (Luxemburg), který by nemusel brát ohled na dřívější právní normy jednotlivých států a de facto by mohl obejít ustanovení Postupimi a Paříže o vyrovnání okupovaných států s III. říší.

Tudíž všichni politici, kteří podporují "tvrdé jádro Unie" a účast ČR v něm, ohrožují právní jistotu občanů našeho státu a z tohoto titulu všechna politická seskupení, podporující takové poddanství ČR v EU musí být z principu nevolitelné. A je jen na vás voličích, zdali spáchán strašlivý omyl a naše země se dobrovolně uvede do nového nevolnictví.

Na návrh Ministerstva zahraničních věcí ČR byl vloni v OSN zaregistrován pro Českou republiku nový oficiální název CZECHIA nebo TSCHECHIA.

Na toto téma se však nikdy nevedla ani veřejná ani odborná diskuse. Když ale vešla tato skutečnost na veřejnosti ve známost, byla změna názvu naší země jednoznačně odmítnuta! Ministerstvo zahraničních věcí a potažmo i vedení našeho státu udělalo tímto krokem "podraz" na vlastních občanech.

Pokud v názvu státu schází slovo republika, stává se země provincií, ne-li protektorátem a jedná se o počátek ztráty suverenity! A to úplně stejně, jako během Druhé světové války, když jsme byli jen "Böhmen und Mähren".

Proti tomuto kroku důrazně protestujeme, neboť takováto změna názvu republiky v listinách OSN je počátkem zániku státní identity.

Hlásíme se k vlastenectví. Národ není přežitek, ale přirozená sociální lidská jednotka.

Ctíme a respektujeme závazky k našim předkům. Vycházíme a navazujeme na tradici utvářenou po staletí společnou kulturou a jazykem. Jsme si vědomi, že je nezbytné převzít zodpovědnost za vše dobré, ale i zlé z naší historie.

Hlásíme se k širšímu kulturnímu okruhu slovanských národů, z nichž bychom chtěli zdůraznit specifické historicko-politické vztahy ke Slovákům, Lužickým Srbům a Podkarpatským Rusínům. Ctíme historický význam Ruska pro nás - v poslední válce nás Rusko zachránilo před fyzickou záhubou. S ostatními evropskými národy chceme budovat přátelské vztahy na principu rovný s rovným a vzájemného respektu.